

عنوان مقاله:

ارتقا حس مکان در طراحی دانشکده معماری

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های نظری و عملی در معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

فتانه قانعی شیخکلایی - گروه معماری، واحد اسکو، دانشگاه آزاد اسلامی، اسکو

سولماز بابازاده اسکویی - گروه معماری، واحد اسکو، دانشگاه آزاد اسلامی، اسکو

خلاصه مقاله:

از جمله محیط هایی که افراد در طول دوران زندگی خویش بارها در آن وارد می شوند، محیط های آموزشی است. چنانچه دانشجویانی که در این محیط های آموزشی مشغول به تحصیل هستند، معنای حاکم بر آن را ادراک نمایند، می توانند با آن محیط ارتباط بهتری برقرار نمایند. هر چند این موضوع در وهله اول ممکن است چندان مهم به نظر نرسد ولی این مفهوم عاملی مهم در هماهنگی فرد و محیط است و باعث بهره برداری بهتر از محیط، رضایت استفاده کنندگان و در نهایت احساس تعلق و همبستگی آنها با محیط و تداوم حضور در آن می شود. از طرفی طراحان و برنامه ریزان نیز با شناخت بهتر پارامترهای تاثیرگذار در شکل دهی به معنای مکان می توانند به طراحی محیطی مطلوب برای رفع نیازهای مادی و معنوی افراد دست یابند. فضاهای آموزشی و به خصوص دانشکده های معماری به دلیل محدودیت ها و عدم وجود فضای حسی در خور مستعد عدم تعلق کاربران از آن ها شده است. حس ایجاد علاقه مندی در بین دانشجویان با قرارگیری در فضای آموزشی شکل می گیرد، و در صورت عدم وجود فضایی برای ایجاد حس تعلق خاطر و حضوری پویا در این فضا سبب بی رغبتی و ایجاد حس خلاف انتظار می گردد. پژوهش حاضر به منظور ارتقا حس مکان در دانشکده های معماری با رویکرد نظری غالب، توصیفی تحلیلی می باشد. از این رو با بررسی منابع گردآوری شده به طبقه بندی مولفه های ایجاد حس تعلق در دانشکده پرداخته شده است. با بررسی های صورت گرفته به این نتیجه رسیدیم که مهمترین عوامل ایجاد و ارتقا حس مکان در طراحی دانشکده توجه به نیازهای کاربران از جمله هویت، مالکیت، یادآوری خاطرات، ایمنی و امنیت، رضایت و خوانایی می باشند.

کلمات کلیدی:

دانشکده معماری، حس مکان، فضای آموزشی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710498>

